

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. juli 2010
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1178
Dok.: BBO41359

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 298 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. december 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 298 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren er enig i, at en demonstrant, der er frihedsberøvet efter reglerne i lov om politiets virksomhed, har ret til at få aktindsigt i de videooptagelser, som politiet har foretaget og hvor den pågældende optræder?”

Svar:

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 295 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), er Justitsministeriet mest tilbøjelig til at mene, at politiets beslutninger om frihedsberøvelse efter politilovens §§ 5, 8 og 9 ikke er afgørelser i forvaltningslovens forstand. Den, der måtte være frihedsberøvet efter de nævnte bestemmelser i politiloven, vil derfor ikke have ret til aktindsigt efter reglerne om parters aktindsigt i forvaltningslovens kapitel 4 (§§ 9-18).

Spørgsmålet om indsigt i den del af en videooptagelse, hvor vedkommende person optræder, vil derimod skulle behandles efter persondatalovens regler om egenaccess (§§ 31-34) eller egenaccessreglerne i offentlighedsloven (§ 4, stk. 2).

Persondatalovens §§ 31-34 har følgende ordlyd:

”§ 31. Fremsætter en person begæring herom, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om,

- 1) hvilke oplysninger der behandles,
- 2) behandlingens formål,
- 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og
- 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Stk. 2. Den dataansvarlige skal snarest besvare begæring som nævnt i stk. 1. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

§ 32. Bestemmelserne i § 30 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, kan undtages fra indsichtsretten i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og 14.

Stk. 3. Der er ikke ret til indsigt i oplysninger, der behandles for domstolene, hvis oplysningerne indgår i tekst, som ikke foreligger i endelig form. Dette gælder dog ikke, hvis oplysningerne er videregivet til en tredjemand. Der er ikke ret til indsigt i voteringsprotokoller og andre referater af domstolenes rådslagning samt materiale udarbejdet af domstolene til brug for rådslagningen.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 31, stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis oplysningerne udelukkende behandles i videnskabeligt øjemed, eller hvor oplysningerne kun opbevares i form af personoplysninger i det tidsrum, som kræves for at udarbejde statistikker.

Stk. 5. For behandling af oplysninger på det strafferetlige område, der foretages for den offentlige forvaltning, kan justitsministeren fastsætte undtagelser fra retten til at få oplysninger efter § 31, stk. 1, for så vidt bestemmelsen i § 32, stk. 1, jf. herved § 30, må antages at medføre, at begæringer om ret til indsigt i almindelighed må afslås.

§ 33. En registreret person, der har fået meddelelse efter § 31, stk. 1, har ikke krav på ny meddelelse før 6 måneder efter sidste meddelelse, medmindre der godtgøres en særlig interesse heri.

§ 34. Meddelelser i henhold til § 31, stk. 1, skal på begæring gives skriftligt. I tilfælde, hvor hensynet til den registrerede taler derfor, kan meddelelse dog gives i form af en mundtlig underretning om indholdet af oplysningerne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for meddelelser, som gives skriftligt af private virksomheder m.v.”

Offentlighedslovens § 4, stk. 2, har følgende ordlyd:

”§ 4. [...]

Stk. 2. Den, hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, kan med de undtagelser, der er nævnt i §§ 7-11 og § 14, forlange at blive gjort bekendt med oplysningerne herom. Det gælder dog ikke i det omfang de hensyn, der er nævnt i § 13, eller hensynet til den pågældende selv eller andre med afgørende vægt taler imod.”

Det vil bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der vil kunne meddeles egenaces efter de nævnte bestemmelser persondatalovens §§ 31-34 eller offentlighedsloven § 4, stk. 2, herunder om en anmodning om egenaces helt eller delvist skal afslås under henvisning til undtagelsesbestemmelserne i de pågældende love.